

In involucrio.

Amicum Martinium, cui has curandas
destinaveram & lapsum socordiae meorum
tantum hodie recipi. Tu, ut caetera
silentij, hanc moram quoque in
bonam partem accipe, et morama.

Pontano.

(199)

De Poematis tuis, vir Doctissimo, lepido et eleganti libello
pridem tibi debeo, quod summa quibusque literaturae
hominibus profiteor, quoties me sui et Musarum,
quae tu humanitates, participem faciunt. Quod
quam serio a me dicatur, non quam sero, attendas
rogo. Ego enim ille, quem Sij isti mortales tanquam
palam habent, talis vivo, ut qui praesentibus amici
nulla parte officiorum desse soleo, absentiam plerumque
cogor vix videri memor, eorum certe qui epistolae
affectum metuntur. quibus cum vacare per hanc
aetate perpetuam incudem, nisi tumultuario et captivo
non liceat, a te hoc imprimis postulo *ex τὸν τοῖς ἄλλοις ἐστὶν*
νόμις, ne de silentio quam loquente sequerem opi-
nionem admittere, sed quaecumque gestu incedam
sic statuere te mihi in praetio non vulgari ~~esse~~
sed eo semper loco quem sibi candor ille tuus, et
insignis eruditio dudum asserunt. Vale. Hugre
Rom. 16. Kal. Junii *MDCCXXXIV.*

Barlae.

(200)

Quanti apud exteros sis, ut Auster olim et Occidens fassi
sunt, primus fortasse Septentrio profiteri capit, jamque
non ut olim foras nominis tui fama, sed foras domum
trans mare currit. Jonstoni Elogium, de quo loquor
sive videris, sive sequior Vander-Burghius fuerit, cui
permittere uno tradideram, distentus ipse negotijs ab
hoc genere amantatum alienissimis, gratulor sane
peregrini vatis plausum, et in eo ~~totum~~ ^{totum} Scotia, ubi
caeteris extare creditur; quamquam, meo iudicio, ut inter
maximi Psalmista posteros censeatur, nondum absolute
meruit. De Te Barlae, quem nemo Scotus, nulla Scotia
satis laudet, libentius loquor, et quid, post Rheobergae
pluvias, quas tibi ad me amici misere, rerum pangas
rogo. Illud vero maxime, ne offensus nimium frequenti
silentio meo, ad quos humanissime toties ad me dedisti
et